

๕.๒(๔) เอกลักษณ์โนโพธิ์กินผัก

ย

ย งานประเพณีกินผัก(เจียะฉ่าย)เพื่อบูชาแก้วองค์โต(พระราชาราชทั้ง ๙ พระองค์) ของทุกศาลเจ้า มีพืชผักและเครื่องบูชาในพิธีกรรม ๙ วัน ๙ คืน

๑. พืชผักในโรงครัว

- ย ๑. ข้าวสาร(บับ)
- ย ๒. ผักทอง(กิมโกย)
- ย ๓. ผักเขียว(ต่างโกย)
- ย ๔. ผักบุ้ง(เองฉ่าย)
- ย ๕. ถั้วผักยาว(ฉ่ายต่าว)
- ย ๖. มะเขือ(เกว)
- ย ๗. กะหล่ำปลี(โกเฮลฉ่าย)
- ย ๘. ถั้วดอก(ตาว هنگ)
- ย ๙. หัวเผือก(บับง้อ)
- ย ๑๐. ผักกาดดอง(เกี่ยมฉ่าย)
- ย ๑๑. หัวไชโป้(ฉ่ายป้อ)
- ย ๑๒. มันแกว(บางกวน)
- ย ประุงเป็นแกงจืด ผัด หรือแกงเผ็ด

๒. เครื่องปรุงและอาหารประกอบ

- ย ๑. ซีอิ้วขาว(ฉิวเจง)
- ย ๒. ซีอิ้วดำ(ต่าวอิ้ว)
- ย ๓. เต้าเจี้ยว(ต่าวเจี้ยว)
- ย ๔. เต้าเจี้ยวดำ(อิมสี่)
- ย ๕. เต้าหู้ยี้(ต่าวหู้)
- ย ๖. น้ำตาล(เถิง)
- ย ใสปรุงอาหารย และเป็นอาหารเสริม

๓. ขนม

- ย ๑. ขนมรวม(เตเหลี้ยว)
- ย ๒. ขนมเตา(อังกู)
- ย ๓. ขนมฟู(ฮวดโกย)
- ย และมีน้ำชา(เต) เป็นเครื่องดื่ม

๔. ผักแห้ง

- ย ๑. ดอกเข็มทอง(กิมเจียม)
- ย ๒. เห็ดหูหนู(บักนั)
- ย ๓. เห็ดหอม(เหี่ยวกอ)
- ย ๔. วุ้นเส้น(ต่างหูน)
- ย ๕. ฟองเต้าหู้(ตักกาก็)
- ย ๖. หมี่สั่ว(หมี่สั่ว)

๕. ผลไม้ ๕ ชนิด

- ย ๑. กล้วยขาว(บับเจ้ว)ย ข้าวออกเสียงตรงกับเขี้ยว เป็นการขอให้สิ่งมงคลเข้ามา

ย ๒. สับปะรด(อองหลาย) สมญานามของศัพท์จีนหมายถึงโชครมา

ย ๓. ส้มเขียวหวาน(ส้มแป้น-ก้าม) ศัพท์จีนใกล้เคียงกับก้ามเสียม หมายถึงขอขอบคุณ และส้มมีกลีบส้มหลายกลีบ หมายถึงความสามัคคี อยู่ด้วยกัน

ย ๔. ส้มโอ(ฮิว)

ย ๕. ละมุดสีดา(บ่าสีงู)

๖. เครื่องบูชาในศาลเจ้า

ย ๑. รูปเล็ก(เส้หิ้ว)

ย ๒. รูปใหญ่(ตัวหิ้ว)

ย ๓. เทียนไขเล็ก(เส้เจก)

ย ๔. เทียนไขใหญ่(ตัวเจก)

ย ๕. ไหมหอม(เซงหิ้วจว)

ย ๖. กระดาษทองเล็ก(เส้กิม)

ย ๗. กระดาษทองใหญ่(ตัวกิม)

ย ๘. ลูกประทัด(ผาว)

ย ๙. กระดาษเหลือง(อั้งจิว)

ย เครื่องปรุงอาหารและเครื่องบูชาเหล่านี้เป็นสิ่งที่ชาวภูเก็ตใช้ประกอบในพิธีกินผักมาไม่ต่ำกว่า ๘๐ ปีมาแล้ว

รายการบางอย่างอาจมีชื่อห้ามทั้งนี้เราจะรวบรวมในพิธีกินผักได้ เช่นไม้ไผ่กู่ไข(กู่จาย) กระเทียม เป็นต้น เพราะเชื่อว่าพืชผักดังกล่าวเป็นการกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ไม่เป็นไปเพื่อความสงบสะอาด(เซง)ในการถือศีลในพิธีกินผัก